

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.III.20.654/2025/5. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Dr. Farkas Attila bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

A felperesek: Felperes1

(Cím2) I. rendű

Felperes2

(Cím3) II. rendű

Felperes3

(Cím4) III. rendű

Felperes4

(Cím5) IV. rendű

Felperes5

(Cím6) V. rendű

A felperesek képviselője:

Dr. Virág István Ügyvédi Iroda

(Cím7,

ügyintéző: dr. Virág István ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Borsfai Ügyvédi Iroda

(Cím8,

ügyintéző: dr. Borsfai Balázs ügyvéd)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

felperesek

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 48.Pf.636.047/2024/6.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.P.52.177/2023/16-I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 508.000 (ötszáznyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek 2022. december 31-ig az E. Kft.-vel álltak szerződéses jogviszonyban a villamosenergia-szolgáltatás tekintetében, miután azonban a nevezett társaság által felajánlott szerződésmódosítást a felperesek közgyűlései nem fogadták el, a szerződések az említett időpontban megszűntek.

[2] A felperesek zavartalan energiaellátásának biztosítása érdekében a közös képviseletet ellátó I. Kft. szolgáltatóváltást és egyetemes szolgáltatási szerződés megkötését kezdeményezte az alperesnél. Ennek keretében a felperesek elektronikus levélúzenetben először 2022. október 26-án, majd 2022. november 10-én kezdeményezték a II-V. rendű felperesek esetében az egyetemes szolgáltatási szerződés megkötését. Az előbbi időpontban az alperes ügyfélszolgálatának címezték az igénybejelentést, az arra érkezett válasz hiányában pedig az utóbbi időpontban a felperesek törvényes képviselője közvetlenül az alperes kapcsolattartójának küldte meg az igénybejelentést. A közvetlen kapcsolattartó 2022. november 10-én jelezte a felpereseknek, hogy az igénybejelentésüket mely e-mail címre kell megküldeniük, egyúttal a felpereseket az alperes ügyfélszolgálatához irányította. A felperesek ezt követően az igénybejelentésüket a velük közölt e-mail címre továbbították.

[3] Az alperes 2022. november 14-én elektronikus levélben hiánypótlásra hívta fel a felpereseket, akik annak alapján az adatbekérő táblázatokat kitöltötték, és még aznap visszaküldték az alperes e-mail címére. A felperesek a táblázatok „felmondási szankció” sorában megjelölték, hogy egyetemes szolgáltatási szerződéskötési szándék miatt mondták fel a korábbi szerződésüket. A felperesek 2022. november 24-én ismételten hiánypótlási megkeresést kaptak az alperestől az egyetemes szolgáltatási szerződés megkötésével kapcsolatban, és azt 2022. november 28-án teljesítették.

[4] Az alperes az általa kért hiánypótlások teljesítése után az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó szerződéseket a II. rendű felperes részére 2022. december 30-án, a III. rendű felperes részére 2022. december 7-én, míg a IV. rendű felperes részére 2022. december 21-én elektronikus úton megküldte. Mindegyik levél tartalmazta, hogy „megtesszük a szükséges bejelentést mérlegkörünkbe, így ön 2023. január 1-től társaságunktól fogja vételezni a villamosenergiát”. Az alperes ezen felül felhívta a felpereseket, hogy a szerződéseket hiteles aláírással ellátva, szkennelt formátumban küldjék vissza, amelynek a felperesek eleget tettek. Az I. rendű felperes 2022. november 7-én kezdeményezte az egyetemes szolgáltatási szerződés megkötését, majd az alperes által kibocsátott hiánypótlási felhívás teljesítése után, 2022. december 12-én a szerződést elektronikus válaszlevélben megküldte. E szerződés tartalmazta, hogy „a dokumentumok alapján megtesszük a szükséges bejelentést

mérlegkörünkbe és amennyiben jelenlegi kereskedője sem látja akadályát, Ön 2023. január 1-től Társaságunktól fogja vételezni a villamosenergiát”.

[5] Mindezekkel párhuzamosan 2022. december 15-én az alperes Üzleti Kereskedelmi Igazgatóságának dolgozója elektronikus levélben értesítette a felpereseket, hogy a levele mellékleteként megküldött ajánlatot, amely egyben szerződés is, 2022. december 16-án 14 óráig aláírva juttassák vissza, ellenkező esetben az alperest semmilyen kötelezettség nem terheli a villamosenergia szolgáltatása körében. Ezt a szerződést a felperesek törvényes képviselője aláírta, és még aznap visszaküldte az alperes részére.

[6] A felperesek törvényes képviselője az V. rendű felperes esetében semmilyen választ nem kapott a 2022. november 10-én benyújtott, majd hiánypótlással ellátott dokumentációval kapcsolatban, ami ellen kifogást nem emelt.

[7] A szolgáltatóváltás 2023. január 1-jén megtörtént, és a villamosenergia-szolgáltatást az alperes nyújtotta a felperesek részére.

[8] A felek között később számlázási vita alakult ki, és a felperesek ennek kapcsán észlelték, hogy bár egyetemes szolgáltatást rendeltek, az alperes az I-IV. rendű felperesek vonatkozásában a versenypiaci szolgáltatásnak megfelelő díjat, míg az V. rendű felperes esetében egyetemes szolgáltatási díjat számlázott. A felperesek törvényes képviselője a befizetések ellenére jelezte, hogy jogfenntartással élnek a megfizetett számlák ellenértéke vonatkozásában. A felperesek jogi képviselője 2023. április 27-én az alpereshez intézett megkeresésében közölte, hogy a szerződéseket tévedésből kötötték meg, a felperesek szándéka egyetemes szolgáltatási szerződések megkötésére terjedt ki, és a felperesek a szerződéseket megtámadják.

[9] Az alperes 2023. május 31-én a versenypiaci szerződéseket megszüntette, és 2023. június 1-jétől egyetemes szolgáltatás keretében szolgáltat villamosenergiát a felperesek részére.

[10] A felperesek törvényes képviselője a versenypiaci szerződés megszüntetése után a 2023. január 1. és 2023. május 31. közötti időszak vonatkozásában elszámolást kezdeményezett az alperessel. Az alperes az egyeztetések során elismerte, hogy tévedésből küldte meg a versenypiaci szerződéseket. A felek között – a tervezet megszövegezése ellenére – egyezségi megállapodás nem jött létre. A tervezet szerint az alperes nem vitatta, hogy a felperesek szerződéskötési akarata egyetemes szolgáltatási szerződés megkötésére terjedt ki.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[11] A felperesek keresetükben a felek között 2022. december 15-én létrejött, versenypiaci szolgáltatásra irányuló szerződés érvénytelenségének megállapítását kérték. Hivatkozásuk szerint abban a tévedésben voltak, hogy egyetemes szolgáltatási szerződést kötöttek az alperessel. Kiemelték, hogy a szerződés típusára vonatkozó tévedés olyan lényeges körülményre vonatkozó tévedés, amelynek ismeretében a szerződést nem írták volna alá. Állították, hogy a tévedést az alperes okozta, mivel egy versenypiaci szolgáltatás nyújtására

szolgáltató szerződés tervezetét küldte meg részünkre mindenféle magyarázat nélkül, sürgős aláírással felhívás mellett. Utaltak arra, hogy az alperes az egyezségi megállapodás tervezetében a tévedést és a közrehatását elismerte. Előadták, hogy a szerződést az annak megkötésétől számított egyéves határidőn belül megtámadták, a megtámadás azonban csak részben vezetett eredményre, az alperes ugyanis a szerződést 2023. május 31-ével megszüntette. Keresetük jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:89. §-át, 6:90. §-át és 6:108. § (2) bekezdését jelölték meg.

[12] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a tévedés mint érvénytelenségi ok egyik felperes vonatkozásában sem állt fenn. Ezt azzal indokolta, hogy a szerződésből világosan látszik, az nem egyetemes szolgáltatásra, hanem villamosenergia kereskedelmi értékesítésére irányult. Lényegesnek tartotta azt is, hogy a felpereseknek megküldött ÁSZF nem lakossági felhasználók részére készült, és azt a felperesek ténylegesen megismerték, annak tartalmát magukra nézve kötelezőnek ismerték el. Előadta, hogy egyetemes szolgáltatásról sem a szerződésben, sem az ÁSZF-ben nem volt szó, önmagát is kereskedőként és nem egyetemes szolgáltatóként jelölte a szerződés. Érvélese szerint a jogvita gyors lezárása érdekében tett nyilatkozat elismerő nyilatkozatnak nem tekinthető, és a tervezet sem tartalmazta, hogy a felperesek tévedését ő okozta volna.

Az első- és másodfokú ítélet

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a felek között 2022. december 15-én létrejött versenypiaci szolgáltatásra irányuló szerződés érvénytelen.

[14] Az alperes védekezésére figyelemmel mindenekelőtt utalt arra, hogy a felperesek az általuk megjelölt Ptk. 6:108. § (2) bekezdése alapján önállóan kérhették az érvénytelenség megállapítását, és ezért a megállapítási keresetnek a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 172. § (3) bekezdése szerinti feltételeinek fennállását vizsgálni nem kellett.

[15] A felek közötti levélváltás anyaga és az igénybejelentő adatlapok alapján minden kétséget kizáróan alátámasztottnak tekintette, hogy a felperesek akarata egyértelműen egyetemes szerződés megkötésére irányult. Tekintettel volt arra, hogy a felperesek korábban szintén egyetemes szerződéses kapcsolatban álltak, és ezért nem állhatott érdekükben versenypiaci szolgáltatás nyújtására irányuló szerződés megkötése.

[16] A felek által nem vitatott, s így valós ténynek fogadta el, hogy az alperes által alkalmazott versenypiaci szerződés általános szerződési feltételnek tekintendő. Emiatt az alperes részéről tartotta szükségesnek annak bizonyítását, hogy az általános szerződési feltételt a felek egyedileg megtárgyalták. Ezt azonban az alperes részéről nem találta bizonyítottnak, mivel az alperes az okiratokon túl bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, és a felperesek meghallgatott törvényes képviselőjének nyilatkozata is az egyedi megtárgyaltság hiányát erősítette. Helytállónak nevezte a felpereseknek azt a hivatkozását, hogy a másik felet külön tájékoztatni kell arról az általános szerződési feltételről, amely a felek között korábban alkalmazott feltételtől eltér. Ehhez képest rögzítette, hogy az alperes ügyintézője által küldött versenypiaci szolgáltatási szerződést tartalmazó e-mailben semmiféle figyelemfelhívás, utalás nem szerepelt arra, hogy az e-mail melléklete egy versenypiaci szolgáltatásra irányuló

szervződés. Megítélésé szerint ezért a felperesek alappal feltételezhették, hogy egyetemes szolgáltatási szerződést írnak alá, és a tájékoztatás hiányából fakadóan a versenypiaci általános szerződési feltételek nem váltak a szerződés részévé.

[17] Osztotta a felpereseknek azt az álláspontját is, hogy az alperes túl rövid határidőt biztosított részükre a szerződés és az általános szerződési feltételek tanulmányozására. Emiatt azt a hivatkozást is helytállónak találta, hogy a kereskedelmi általános szerződési feltételek nem váltak a szerződés részévé, mivel annak alkalmazója a rövid határidőre tekintettel nem tette lehetővé, hogy a másik fél annak tartalmát a szerződéskötést megelőzően megismerje és elfogadja.

[18] Az érvénytelenség körében utalt arra, hogy az alperes magatartása okozta a felperesek lényeges körülményben való tévedését. Hangsúlyozta, hogy a szerződés megkötésekor nem állt fenn a joghatás kiváltására irányuló akaratnyilatkozat három konjunktív feltétele: a szerződési akarat, az akaratot megjelenítő szerződési jognyilatkozat és a célzott joghatás. Megállapította, hogy a felperesek szerződési akarata más szerződés megkötésére irányult, ezért a szerződési akarat hibában szenved, és a felpereseknek lehetősége nyílt a szerződés megtámadására. Mivel pedig a felperesek a szerződést az egyéves határidőn belül sikeresen megtámadták, ezért megállapította annak érvénytelenségét.

[19] Rámutatott: nem volt jelentősége az alperes részéről annak a hivatkozásnak, hogy a felperesek közös képviseletét ellátó, társasházak ügyeinek intézésével foglalkozó társaságnak megfelelő szaktudással kellett rendelkeznie. Ezzel szemben értékelte, hogy a felperesek a szerződéskötést megelőző levelezések során egyértelműen kinyilvánították az egyetemes szolgáltatási szerződés megkötésére irányuló szándékukat, és ezáltal a megfelelő szaktudással és kellő körültekintéssel eljáró törvényes képviselő is alappal feltételezhette, hogy a szerződés egyetemes szolgáltatásra irányult.

[20] Azt sem tartotta figyelmen kívül hagyhatónak, hogy bár a felek között az egyezségi megállapodás nem jött létre, de annak tervezete is alátámasztotta, hogy az alperes magatartása közrehatott a felperesek tévedésében, akik ezáltal a szerződéskötési akaratuktól eltérő szerződést írtak alá.

[21] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

[22] A tényállást azzal egészítette ki, hogy a felperesek törvényes képviselője a szerződést elolvasás nélkül írta alá, és küldte vissza az alperes részére.

[23] Rögzítette, hogy a felperesek a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt terjesztettek elő keresetet tévedésre hivatkozva, az érvénytelenség jogkövetkezményei alkalmazása iránti kérelem nélkül. Helytállónak tartotta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a felperesek a Ptk. 6:108. § (2) bekezdése alapján a szerződés érvénytelenségének megállapítását az érvénytelenség következményeinek alkalmazása nélkül is kérhették. Álláspontja szerint ugyanakkor az elsőfokú bíróság tévedett, amikor nem

tulajdonított jelentőséget a felperesek törvényes képviselőjének a 2024. szeptember 13-án tartott érdemi tárgyaláson tett nyilatkozatának.

[24] Kiemelte: a felperesek szándéka valóban arra irányult, hogy egyetemes szolgáltatásra irányuló szerződést kössenek az alperessel, míg végül versenypiaci szerződést kötöttek. Vizsgálandónak tekintette azonban azt is, hogy a tévedésre hivatkozó fél a tévedését kellő gondosság mellett felismerhette volna. Ezzel kapcsolatban helytállónak nevezte az alperesnek azt az érvelését, hogy a társasházkezeléssel foglalkozó vállalkozás vezetőjének fel kellett volna ismernie: nem a felperesek által igényelt szerződéstervezetet küldte meg az alperes. Rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a tévedés megítélésakor figyelmen kívül hagyta azt, a jogvita eldöntése szempontjából valóban legfontosabb tény, hogy a felperesek törvényes képviselője általa is elismerten nem olvasta el a szerződés tervezetét. Megítélése szerint, ha ugyanis a törvényes képviselő ezt megtette volna, akkor felismerhette volna, hogy versenypiaci szerződéses ajánlatot kaptak. Abban is egyetértett az alperessel, hogy a felperesek még a határidő rövidségére sem hivatkozhattak, hiszen a törvényes képviselőjük a határidő letelte előtt egy nappal visszaküldte a szerződést. Álláspontja értelmében ezért nem az alperes okozhatta azt, hogy a felperesek törvényes képviselője a szerződéses ajánlatot nem olvasta el.

[25] Kifejtette, hogy a jog közvetlen szankciót nem alkalmaz azzal szemben, aki előzetes elolvasás hiányában aláír egy szerződéses ajánlatot, ugyanakkor erre a gondatlan magatartására utólag nem hivatkozhat, vagyis a Ptk. 6:90. § (3) bekezdése alapján nem támadhatja meg a szerződést az, aki a tévedését felismerhette, vagy a tévedés kockázatát vállalta.

[26] Ugyancsak tévesnek találta az elsőfokú bíróság ítéletének azt a jogi indokát, hogy az adott esetben az alperesnek a felpereseket külön tájékoztatnia kellett arról az általános szerződési feltételről, amely eltért a felek között korábban alkalmazott feltételtől. Ezt azzal indokolta, hogy a felek között nem vitatottan korábban nem állt fenn jogviszony, és így nem volt olyan korábban alkalmazott feltétel, amelytől a szerződés eltért volna. Figyelemmel volt arra a tényre, hogy a felperesekkel korábban szerződéses viszonyban állt cég versenypiaci kereskedőként biztosította az áramszolgáltatást. Értékelte azonban azt is, hogy az alperes a szerződéstervezettel együtt az általános szerződési feltételeket is megküldte a felperesek részére, és a felperesek törvényes képviselője az olvasatlanul aláírt szerződést visszaküldte, ebből kifolyólag a Ptk. 6:78. § (1) bekezdésének rendelkezései teljesültek.

[27] Megjegyezte, hogy az alperes hivatkozásával ellentétben az elsőfokú bíróság nem kezelte tényként az egyezségi megállapodást, hiszen kiemelte, hogy az a felek között nem jött létre, tévesen jutott azonban arra a következtetésre, hogy az alperes a felperesek tévedésében való közrehatását elismerte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[28] A jogerős ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását kérték.

[29] Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 266. § (2) bekezdését, 279. § (1) bekezdését, 346. § (4) és (5) bekezdését, 369. § (3) bekezdés a)-c) pontjait, a Ptk. 6:70. § (1) és (2) bekezdését, 6:78. § (1)-(3) bekezdéseit, valamint 6:90. § (1)-(3) bekezdéseit jelölték meg.

[30] A keresetüket és a korábban tett előadásaikat, nyilatkozataikat változatlanul fenntartották.

[31] Hivatkozásuk szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annak ellenére egészítette ki, hogy a szerződés elolvasás nélküli aláírására és visszaküldésére vonatkozó előadást az elsőfokú eljárásban kizárólag az alperes tett, és azt bizonyítani nem tudta. Hangsúlyozták: a törvényes képviselőjük nem azt nyilatkozta, hogy a szerződést nem olvasta el, hanem azt, hogy alaposan nem olvasta el a szerződést. Érvelésük értelmében a másodfokú bíróság ezzel olyan eljárási szabálysértést követett el, amely a másodlagos kérelmük megalapozottságát alátámasztja, és a másodfokú bíróság olyan anyagi jogi következtetést vont le, amelynek hiányában a keresetet nem utasította volna el. Állították, hogy a tényállásnak az említett kiegészítése az elsőfokú eljárásban nem nyert bizonyítást, az ellentmond a hivatkozott tárgyalási jegyzőkönyv tartalmának, és nem tekinthető a bizonyítékokból okszerűen levonható következtetésnek. Álláspontjuk szerint ezért a perben nem merült fel olyan körülmény, amely bizonyítaná, hogy a törvényes képviselőjük ténylegesen felismerhette volna, egy versenypiaci szerződéses ajánlatról volt szó.

[32] Sérelmezték, hogy a jogerős ítélet jogi indokolása nem tartalmazta az annak alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a másodfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett. A jogerős ítélet indokolásából hiányolták azt is, hogy a törvényes képviselőjüknek miért kellett volna felismernie, hogy az alperes nem az általuk igényelt szerződéstervezetet küldte meg. Kiemelték: abból, hogy a törvényes képviselőjük társasházkezeléssel foglalkozó vállalkozás, nem következik egyenesen, hogy a villamosenergiái szakfogalmakkal és a villamosenergia értékesítési szerződések fogalmaival tisztában legyen. Megjegyezték, hogy az alperes az eljárás egyik szakaszában sem támasztotta alá bizonyítékokkal, hogy a képviselőjüknek miért kellett volna felismernie az egyetemes szolgáltatási és a versenypiaci szerződés közötti különbséget. Megismételték azt a hivatkozásukat, hogy a tévedésüket az alperes okozta, az egyetemes szolgáltatásra vonatkozó igénybejelentéseket és hiánypótlásokat követően egy versenypiaci szolgáltatási szerződést küldött meg a részükre. Kifogásolták a másodfokú bíróság részéről annak figyelmen kívül hagyását, hogy az alperes által küldött szerződés sem címében, sem szerkezeti kialakításában nem tartalmazott olyan egyértelmű elemet, amelyből világosan kitűnt volna, az nem egyetemes szolgáltatásra vonatkozik. Arra is utaltak, hogy a képviselőjük olyan körülmények között írta alá a szerződést, amikor az egyetemes szolgáltatási jogosultság társasházakra való alkalmazhatósága nem volt egyértelmű, erről sem a szolgáltatók, sem a felhasználók nem rendelkeztek biztos tudással. Köztudomású ténynek nevezték, hogy az alperes ügyfélszolgálatja ebben az időszakban gyakorlatilag elérhetetlen volt. Ehhez képest sérelmesnek tartották, hogy a másodfokú bíróság a terhükre értékelte azt, hogy a szerződés aláírására és részletes áttekintésére nem volt lehetőségük.

[33] Állításuk szerint a jogerős ítélet iratellenesen rögzítette, hogy a felek között nem vitatottan korábban nem állt fenn jogviszony. Ezzel szemben utaltak arra, a válasziratukban

foglalt nyilatkozatra, amely szerint a felek között korábban egyetemes szolgáltatási szerződések megkötésére vonatkozó kommunikáció zajlott, sőt több egyetemes szolgáltatási szerződést meg is kötöttek a felek. Kiemelték, hogy ezt az előadásukat az alperes nem vitatta, és ezért azt bizonyított tényként kell értékelni. Kifejtették továbbá, hogy mivel az üzletszabályzat szerint a szerződés a visszaküldéssel jön létre, ezért az egyetemes szolgáltatási szerződés az alperes részére történt visszaküldéssel az I. rendű felperes esetében 2022. december 12-én, a III. rendű felperes esetében 2022. december 8-án létrejött, tehát már a szerződés aláírását megelőzően fennállt a felek között jogviszony, és így szerződéskötési gyakorlatról, a felek között korábban alkalmazott feltételről beszélhetünk. Érvelésük szerint az említett két egyetemes szolgáltatási szerződés figyelmen kívül hagyása jogszabálysértő, kirívóan okszerűtlen és iratellenes. Arra is utaltak, hogy az alperes a 2022. december 15-én megküldött leveléhez csatolta az általános szerződési feltételeket, de az e-mail a szerződésnek a felek között korábban alkalmazott feltételtől való eltéréseivel kapcsolatban felhívást nem tartalmazott. Előadták, hogy a versenypiaci blanketta szerződés is általános szerződési feltételnek tekintendő, a szerződés módosítására lehetőségük nem volt, csak annak aláírására, ha 2023. január 1-jétől is szerettek volna áramszolgáltatásban részesülni. Erre figyelemmel állították, hogy a szerződés és az ahhoz csatolt általános szerződési feltételek megnevezésű okirat nem vált a felek közötti szerződés részévé, arra az alperes alappal nem hivatkozhat, hiszen az a felek között korábban alkalmazott általános szerződési feltételektől eltér, és arról tájékoztatást az alperestől nem kaptak.

[34] Hangsúlyozták, hogy a szerződés és az általános szerződési feltételek egyedi megtárgyaltságát az alperesnek kellett volna bizonyítania, a másodfokú bíróság e bizonyítás hiányában mégis a terhükre vont le következtetést, és így a bizonyítási teher figyelmen kívül hagyásával hozott ítéletet.

[35] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult.

[36] Hivatkozott arra, hogy a felpereseknek az elsőfokú eljárás során lehetőségük volt tény- és jogállításaik megtételére, a felülvizsgálati eljárásban azok kiegészítésére már nincs lehetőségük. Megítélése szerint a felperesek követelése saját önhibájukon alapul, amelyért bárminemű felelősséget maguknak kell viselniük. Rámutatott: arra figyelemmel, hogy a felperesek képviselője hanyagul járt el, másfajta következtetésre nem lehet jutni, mint arra, hogy a felrótt sérelmet a felperesek legfeljebb saját maguk okozhatták. Előadta, hogy bárkitől minimálisan is elvárható egy jognyilatkozat előzetesen tüzetes és alapos elolvasása, de különösen egy a kérdéskörrel hivatásszerűen foglalkozó személy számára alapvető, hogy az általa aláírt jognyilatkozatot kellő gondossággal elolvassa. Megjegyezte, nincs jelentősége annak, hogy a felperesek képviselője esetleg „nem alaposan” olvasta-e el a szerződést, hiszen a felperesek a felülvizsgálati kérelmükben elismerték, hogy a – kétségkívül átvett – általános szerződési feltételeket a képviselőjük egyáltalán nem olvasta el, másfelől az egyedi szerződés vonatkozásában nem volt alapos. Utalt arra, hogy mivel a felperesek valójában azért támadják az általuk aláírt szerződést, mert az áramdíjat sokallják, ezért a szerződés jellege lényegtelen, jelentősége annak van, hogy a szerződés az áramdíjat tartalmazta, és a felperesek képviselőjének alapos eljárása esetén fel kellett volna ismernie, milyen áron szerződnek.

[37] Kifejtette: a kereskedői minőségével a felpereseknek teljes mértékben tisztában kellett lenniük, hiszen korábban nem egyetemes szolgáltatás keretében, hanem versenypiacon

vételeztek villamosenergiát, és a korábbi ellátási forma teljes egészében megegyezett azzal, amelyre vele szerződést kötöttek. Nem kétségesnek nevezte, hogy a szerződést és az annak elválaszthatatlan mellékletét képező általános szerződési feltételeket is megküldte a felperesek részére, akik kifejezetten a szerződést küldték vissza aláírva.

A Kúria döntése és jogi indokai

[38] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[39] A Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva, a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felperesek által megjelölt és érdemben vizsgálható okokból az ügy érdemi elbírálására kihatóan nem jogszabálysértő.

[40] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelemben nem elegendő a korábbi nyilatkozatokra történő utalás (Kúria Pfv.III.21.367/2024/10.), nem elegendő fenntartani a korábbi nyilatkozatokat (Kúria Gfv.I.30.017/2025/6.).

[41] Emiatt a felpereseknek az a hivatkozása, hogy a korábban tett előadásait, nyilatkozataikat változatlanul fenntartják, csak annyiban volt figyelembe vehető, amennyiben ezek a nyilatkozatok a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegének alátámasztásaként kifejtett, a Pp. 413. § (1) bekezdés b) pontjában támasztott követelményeknek megfelelő jogi érvekként a felülvizsgálati kérelemben is megjelentek.

[42] A jogerős ítélet csak olyan kérdésben, olyan jogi állásponttal összefüggésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt (Kúria Gfv.I.30.267/2022/9.). Amely kérdéssel az eljárás bíróságok – erre irányuló kérelem hiányában – nem foglalkoztak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést nem követhettek el [Kúria Pfv.IV.20.153/2024/7. (BH 2024.295.)].

[43] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben köztudomású ténynek nevezték, hogy az alperes ügyfélszolgálat a szerződéskötés időszakában gyakorlatilag elérhetetlen volt. A felek közötti szerződéskötési gyakorlat és a közöttük korábban alkalmazott feltétel fennállását arra hivatkozással is megállapíthatónak tartották, hogy az alperes üzletszabályzatára figyelemmel az egyetemes szolgáltatási szerződés az I. rendű felperes esetében 2022. december 12-én, míg a III. rendű felperes esetében 2022. december 8-án létrejött. Ezekkel azonos tartalmú tényállításuk és jogi érvelésük azonban az eljárás korábbi szakaszaiban nem volt, a perfelvételi nyilatkozataikban és a fellebbezési ellenkérelmükben a fentiekre nem hivatkoztak. A perben eljárás bíróságok ezért az említett kérdésekben nem is foglalkozhattak állást, és azokra kiterjedő indokolást az ítéleteik nem tartalmazhattak. Ebből következően a felülvizsgálati kérelemnek ez a része érdemben nem volt vizsgálható, és a felülvizsgálat a Pp. 266. § (2) bekezdés sérelmének értékelésére sem terjedhetett ki.

[44] A felperesek a felülvizsgálat alapjaként anyagi jogi és eljárásjogi jogszabálysértéseket is megjelöltek. Ezek vizsgálatakor abból kellett kiindulni, hogy nem minden jogszabálysértés, hanem kizárólag az ügy érdemi elbírálására kiható jogszabálysértés vezethet a jogerős ítélet

hatályon kívül helyezésére (Kúria Gfv.I.30.094/2024/10.). Ennek megfelelően, a Pp. 406. § (1) bekezdése és 424. § (1) bekezdése értelmében az eljárási szabálysértések is csak akkor adhatnak alapot a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat hatályon kívül helyezésére, ha lényegesen kihatottak az ügy érdemi elbírálására (Kúria Pfv.III.21.203/2022/9.).

[45] A Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésének megsértésére alapított felülvizsgálati támadás esetében a következőkre kellett figyelemmel lenni. Az ítélet indokolásából annak kell kitűnnie, hogy a bíróság döntését mire alapította. Az ügy eldöntése szempontjából jelentős kérdésekre kiterjedő indokolással a bíróság eleget tesz jogszabályi kötelezettségének (Kúria Pfv.I.20.399/2022/5.). Nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését, ha a jogerős ítélet külön nem tér ki a fél által felhozott valamennyi érvre, elegendő a bíróság mérlegelési szempontjait és jogi álláspontját tartalmaznia (Kúria Pfv.III.20.737/2019/4.). Az indokolt hatósági döntéshez való jog semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az ügyben eljáró bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [31]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mennyiségű érvrendszer bemutatása, az indokolásnak az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie {26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [22]}.

[46] E követelményeknek a felperesek által felülvizsgálni kért jogerős ítélet indokolása megfelelt. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállást kiegészítette, aminek kellő indokát adta, és megjelölte a felperesek törvényes képviselőjének azt a perbeli nyilatkozatát, amelyre a felülvizsgálati kérelemben vitatott ténymegállapítását alapította. Ehhez képest annak értékelése, hogy ebben a körben a bizonyítékmérlegelésnek volt-e a felperesek által megjelölt hibája, a Pp. 279. § (1) bekezdéséhez kapcsolódott. A másodfokú bíróság a felülvizsgálati okfejtéssel szemben a szükséges mértékben arról is számot adott, hogy álláspontja szerint a felperesek törvényes képviselőjének miért kellett volna felismernie a tévedést. Ismertette továbbá az ebből levont, az elsőfokú bíróságtól eltérő érdemi döntéshez vezető jogi következtetését, és pontosan feltüntette az ezzel összefüggésben által értelmezett és alkalmazott anyagi jogi jogszabályt.

[47] A felperesek a Pp. 369. § (3) bekezdés a)-c) pontjainak sérelmét abból eredeztették, hogy a másodfokú bíróság a tényállást jogszabálysértő módon egészítette ki, és emiatt téves anyagi jogi következtetést vont le. Ezek a jogszabályhelyek a másodfokú bíróság anyagi jogi felülbírálatára vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak, és az ott meghatározott feltételek fennállása esetén a másodfokú bíróság számára lehetővé teszik a tényállás kiegészítését és az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonását. Éppen ezért megsértésük csak akkor merülhet fel, ha a másodfokú bíróság azoktól eltérően bírálta felül az elsőfokú bíróság ítélete anyagi jognak való megfelelését, és így például a tényállást a bizonyítás eredménye okszerűtlennek minősítése vagy bizonyítás lefolytatása nélkül módosítaná vagy egészítené ki. Az adott esetben a másodfokú bíróság a tényállást arra hivatkozással egészítette ki, hogy az elsőfokú bíróság tévesen nem tulajdonított jelentőséget a felperesek törvényes képviselőjének az elsőfokú eljárásban történt személyes meghallgatása során elhangzott nyilatkozatának. Ez a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jogkör szabályszerű gyakorlását jelentette, hiszen a másodfokú bíróság a bizonyítás eredményét az említett okból okszerűtlennek minősítette. Ehhez képest a másodfokú bíróság bizonyítást nem folytatott le, a tényállás eltérő megállapításának nem ez volt az indoka, és ezért a jogerős ítélet a Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontját nem is sérthette. A Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja alapján pedig a

másodfokú bíróság reformatórius jogkörében eljárva, mindenfajta kötöttség nélkül, tehát a tényállás módosításának, kiegészítésének hiányában is jogosult volt az eltérő anyagi jogi minősítésre és jogi következtetés levonására.

[48] A Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértésére történt felülvizsgálati hivatkozásnál arra kellett figyelemmel lenni, hogy a Pp. alkalmazása körében is irányadó az a korábbi, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 206. § (1) bekezdésén nyugvó bírói gyakorlat, amely szerint a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség [Kúria Pfv.III.20.591/2023/5. (BH 2024.136.)]. Az erre alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat azok egybevetése során nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagy lényeges logikai ellentmondást tartalmaz [Kúria Mfv.X.10.058/2020/5. (BH 2021.21.)]. A felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni [Kúria Pfv.I.21.474/2011/10. (BH 2013.119.II.)].

[49] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben a másodfokú bíróságnak azt, a tényállás kiegészítését eredményező ténymegállapítását vitatták, hogy a törvényes képviselőjük a szerződést elolvasás nélkül írta alá, és küldte vissza az alperes részére. A bizonyítékmérlegelés hibáját azzal azonosították, hogy a törvényes képviselőjük a személyes meghallgatása során ettől eltérő tartalmú nyilatkozatot tett. Az elsőfokú bíróság a felperesek törvényes képviselőjét, a közös képviseletüket ellátó vállalkozás vezető tisztségviselőjét a 2024. szeptember 13-án tartott folytatólagos érdemi tárgyaláson, a tárgyalás berekesztése előtt hallgatta meg. A törvényes képviselő előadta, hogy „[n]incs mit szépíteni, ilyen mennyiségű szerződésnél, mivel hasonlóknak találtuk őket, az ÁSZF-et nem olvastuk el”. Az alperes jogi képviselőjének arra a kérdésére, hogy „[...] a rendelkezésre álló időben alaposan átolvasta-e a szerződést”, azt nyilatkozta, hogy „[n]em, de formailag azonos tartalmú, azonos szerződést a szerződéskötési folyamat elején igen” (25.P.52.177/2023/15. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. és 3. oldala). Olyan tartalmú nyilatkozatot tehát, hogy a szerződést elolvasás nélkül írta alá, a felperesek törvényes képviselője a jogerős ítélet indokolásában is hivatkozott tárgyalási jegyzőkönyvbe foglaltan nem tett. Az elolvasás teljes hiányát csak az ÁSZF esetében állította, a szerződés vonatkozásában nem erről, hanem az alapos átolvasás hiányáról számolt be. Mivel pedig a másodfokú bíróság a szóban forgó ténymegállapításának alapjául szolgáló más tényállítást, bizonyítékot és egyéb peradatot nem jelölt meg, ezért a tényállást a Pp. 279. § (1) bekezdését megsértve egészítette ki. Ennek az eljárási szabálysértésnek azonban az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása az alábbiakban részletezettek miatt nem volt.

[50] A Ptk. 6:90. § (1) bekezdése szerint, aki a szerződés megkötésekor valamely lényeges körülmény tekintetében tévedésben volt, a szerződési jognyilatkozatát megtámadhatja, ha tévedését a másik fél okozta vagy felismerhette. Lényeges körülményre vonatkozik a tévedés akkor, ha annak ismeretében a fél nem vagy más tartalommal kötötte volna meg a szerződést. A Ptk. 6:90. § (2) bekezdése értelmében, ha a felek a szerződéskötéskor lényeges kérdésben ugyanabban a téves feltevésben voltak, a szerződést bármelyikük megtámadhatja. A Ptk. 6:90. § (3) bekezdése szerint, nem támadhatja meg a szerződést az, aki a tévedését felismerhette vagy a tévedés kockázatát vállalta.

[51] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben mindhárom idézett anyagi jogi jogszabályhely megsértését állították. Ugyanakkor közülük a Ptk. 6:90. § (2) bekezdésének téves alkalmazására vonatkozó jogi álláspontjukat nem fejtették ki, de ez nem is tehették, mivel a közös téves feltevessel összefüggő jogállításuk nem volt, a keresetükben a szerződés érvénytelenségének megállapítását nem ebből az okból, hanem kizárólag a saját tévedésükre hivatkozva kérték.

[52] A szerződéses nyilatkozat megtámadása csak akkor vezet eredményre, ha a tévedés lényeges körülményre vonatkozott, és azt a másik fél okozta vagy kellő gondossággal eljárva felismerhette (Kúria Pfv.I.20.158/2015/4., Pfv.V.20.348/2025/5.). Lényeges az a körülmény, amely a közfelfogás szerint alapvetően befolyásolja a felek szerződéses akaratát, amellyel kapcsolatos helyes ismeret birtokában a fél nem, vagy nem azzal a tartalommal kötötte volna meg az adott szerződést [Kúria Pfv.I.20.426/2015/7. (BH 2016.114.)]. A bírói gyakorlat a tévedés vonatkozásában a Ptk. hatálybalépése előtt is vizsgálta, hogy a tévedésre hivatkozó fél a tévedését kellő gondosság mellett felismerhette volna-e vagy sem. Ezt a szempontot a Ptk. 6:90. § (3) bekezdése tételes rendelkezésként fogalmazza meg, kizárva ilyen esetben a megtámadási jogot (Kúria Pfv.II.22.194/2016/4.).

[53] A felsorolt törvényi feltételek közül a tévedés fennállását mindkét fokú bíróság megállapította. A tévedés mibenlétét is egyezően határozták meg. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperesek abban a téves meggyőződésben voltak, hogy egyetemes szolgáltatási szerződést kötnek az alperessel. A másodfokú bíróság ezzel azonosan fejtette ki: a felperesek szándéka valóban arra irányult, hogy egyetemes szolgáltatásra irányuló szerződést kössenek az alperessel, míg végül versenypiaci szerződést kötöttek. Az elsőfokú bíróság ezt a tévedést lényeges körülményre vonatkozó tévedésnek minősítette, és ettől a másodfokú bíróság sem tért el. Az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy a felperesek tévedését az alperes okozta. Az alperesnek ezt az okozatos magatartását abban jelölte meg, hogy nem az előzetes levelezéseknek megfelelő szerződéstervezetet juttatott el a felperesek részére. Ettől különböző jogi indokot a jogerős ítélet sem tartalmazott. Noha a másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a megtámadási jog feltétele a tévedés másik fél általi okozása vagy annak a részéről való felismerhetősége, az eltérő jogi következtetésének indoka nem e feltétel hiánya volt. Az azon alapult, hogy álláspontja szerint a felperesek törvényes képviselője a tévedést felismerhette, és annak kockázatát is vállalta. Vagyis: a másodfokú bíróság a Ptk. 6:90. § (3) bekezdésében vagylagosan meghatározott, a megtámadási jogot kizáró mindkét ok fennállását megállapította. Ennélfogva az utóbbi jogszabályhely volt az, amelynek esetleges téves alkalmazása a felülvizsgálati kérelmet megalapozhatta volna.

[54] Annak a kérdésnek a megválaszolásakor, hogy a felperesek törvényes képviselője felismerhette-e a tévedést, a következő körülményeknek kellett jelentőséget tulajdonítani. A szerződés a megnevezése szerint villamosenergia-értékesítési egyedi szerződés volt, amely az alperest kereskedőként, a felpereseket felhasználóként tüntette fel. A szerződés felhasználási helyenként tartalmazta a szerződéses ár, vagyis az áramdíj mértékét. Az utóbbiakkal összefüggésben értékelni kellett azt, hogy a felperesek a tévedést a szerződés típusában történt tévedéssel azonosították, de ebből a szempontból a számukra döntő tényező az eltérő, az egyetemes szolgáltatási szerződésben foglaltaknál kedvezőtlenebb díjszabás volt. Állításuk szerint ugyanis a tévedést akkor ismerték fel, és erre hivatkozással a szerződést azt követően támadták meg, hogy az alperes által a versenypiaci szolgáltatás díjáról kiállított számlát

megkapták. Mindezek ismeretében a másodfokú bíróság – az alperes fellebbezésében előadottakkal egyetértve – helyesen állapította meg, hogy a felperesek törvényes képviselőjének egy társasházkezeléssel foglalkozó vállalkozás vezetőjeként fel kellett volna ismernie, hogy az alperes nem az előzetesen igényelt szerződéstervezetet küldte meg a részére. Ehhez pedig a felülvizsgálati kérelemben megjelölt szakismerettel sem kellett rendelkeznie. Kellő körütekintés mellett szembeülhetett volna azzal, hogy az alperes nem a korábbi egyeztetéseknek megfelelő, a felperesek számára elfogadható díjmértéket rögzítő szerződést kíván kötni. A felperesek törvényes képviselője azonban ezt a kellő körütekintést elmulasztotta, a tervezetet ugyanis általa is beismerten alaposan nem olvasta át. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy a felperesek törvényes képviselője a tévedést felismerhette. Ehhez képest a megtámadási jogot kizáró másik ok fennállásának, azaz a tévedés kockázata vállalásának megállapítását az előzőekben bemutatott körülmények nem tették lehetővé, de ennek a feltételek vagylagos viszonya miatt a keresetet és egyúttal a felülvizsgálati kérelmet megalapozó jelentősége nem volt.

[55] Míg a felperesek kereseti kérelme kizárólag a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányult, és ehhez igazodó, a Ptk. 6:89. §-án, 6:90. §-án és 6:108. § (2) bekezdésén alapuló jogállítást tettek, addig a jogi érvelés részeként az eljárás valamennyi szakaszában hivatkoztak az általános szerződési feltétel Ptk. 6:77. §-ában és 6:78. §-ában írt szabályai alkalmazásának indoklására, és a bíróságok ebben a jogkérdésben is állást foglaltak. Habár a keresettel érvényesített jog fennállásának hiányában a kereseti kérelem nem volt teljesíthető, a felülvizsgálati kérelemben feltüntetett utóbbi két jogszabályhely sérelmének vizsgálatára is szükség volt. Ennek során pedig arra kellett figyelemmel lenni, hogy az elsőfokú bíróság a felek által megkötött versenyipiaci szerződés egészét általános szerződési feltételnek minősítette, és megállapította az egyedi megtárgyaltság hiányát. Ezt a másodfokú bíróság sem értékelte másképp, a jogerős ítélet indokolása ebben a körben eltérő jogi minősítést nem tartalmazott. Éppen ezért a felülvizsgálati eljárásban is a bíróságoknak ezt, a felülvizsgálati kérelemben értelemszerűen nem vitatott jogi álláspontját kellett irányadónak tekinteni. Ebből viszont az következett, hogy a jogerős ítélet az általános szerződési feltétel fogalmát meghatározó Ptk. 6:77. § (1) bekezdését, valamint az egyedi megtárgyaltság vonatkozásában érvényesülő bizonyítási szabályt rögzítő Ptk. 6:77. § (2) bekezdését sem sérthette. A másodfokú bíróság a Ptk. 6:78. § (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülését, az általános szerződési feltétel szerződéses tartalommal válását arra hivatkozással állapította meg, hogy az alperes a szerződéstervezettel együtt a felperesek részére az ÁSZF-et is megküldte, és a felperesek törvényes képviselője az olvasatlanul aláírt szerződést küldte vissza. Ezzel szemben a feltétel tartalma szerződéskötést megelőző megismerésének az alperes általi lehetővé tételét és annak a felperesek részéről történt elfogadását az alapos átolvasás nélkül aláírt szerződés visszaküldése és az annak részét képező ÁSZF elolvasásának teljes hiánya támasztotta alá. A felperesek a Ptk. 6:78. § (2) és (3) bekezdését azért tartották alkalmazandónak, mert állításuk szerint a felek között korábban alkalmazott feltételtől eltérő általános szerződési feltételről volt szó. Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság helyesen vette figyelembe azt, a felülvizsgálati kérelemben vitássá tett, de a fentebb írtak szerint a felülvizsgálat során irányadónak tekintendő tény, hogy a felek között korábban szerződéses jogviszony nem állt fenn. S mivel a felperesek a Ptk. 6:78. § (2) bekezdésében nevesített, a külön tájékoztatási kötelezettségre okot adó további körülményre, a jogszabályoktól vagy a szokásos szerződési gyakorlattól való lényeges eltérésre nem hivatkoztak, ezért a jogerős ítélet sem az utóbbi jogszabályhelyet, sem a Ptk. 6:78. § (3) bekezdését nem sértette.

[56] A Kúria a kifejtettekre tekintettel, a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

[57] A Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése és 87. § (1) bekezdése szerint, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára és 5. § (1) bekezdésére figyelemmel kötelezte a felpereseket az alperes – általános forgalmi adóval növelt összegű, a megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíjból álló – felülvizsgálati eljárási költségének egyetemleges megfizetésére.

[58] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja szerint – a felperesek kérelmére – tárgyaláson bírálta el.

[59] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A döntés elvi tartalma

[60] A bírói gyakorlat a tévedés vonatkozásában a Ptk. hatálybalépése előtt is vizsgálta, hogy a tévedésre hivatkozó fél a tévedését kellő gondosság mellett felismerhette volna-e vagy sem. Ezt a szempontot a Ptk. 6:90. § (3) bekezdése tételes rendelkezésként fogalmazza meg, kizárva ilyen esetben a megtámadási jogot.

Budapest, 2025. november 11.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági ügyintéző